

Derved kommer der jo flere og flere, der søger kvote II, og færre og færre, der søger kvote I, og niveauet for adgang direkte gennem kvote I stiger og stiger, og derved bliver tendensen til at søge kvote II større og større.

Dette lovforslag giver startskuddet til en dialog, hvor vi ønsker, at denne udvikling bremses og helst også vendes.

I Det Radikale Venstre har vi intet imod gamle kandidater, vil jeg gerne sige. Jeg har selv en meget god bekendt, der blev cand.jur. i en alder af 54 år, og hun fik oven i købet også et job. Men det ville jo have været dejligere for hende selv og for udnyttelsen af hendes talenter, hvis hun havde fået sin uddannelse 20 år før.

Vi har ikke noget imod gamle kandidater, vi vil hellere have, at folk tager en uddannelse i en moden alder, end at de slet ingen uddannelse tager. Men vi synes også, at der ligger nogle muligheder i at sige til de unge, allerede mens de går i gymnasiet, at verden ligger åben for dem, at de skal tage deres ønskeuddannelse med det samme eller vente blot et enkelt år og så gå i gang, de har kræfterne, de har ubundet-heden, og de kan blive hurtigt færdig. Det synes jeg ikke er noget dårligt signal at give.

Vi har som sagt ikke noget imod gamle kandidater, men det skal ikke være sådan, at optagessystemet virker som en barriere på unge mennesker, så de opfatter det sådan, at det ikke er nok med en ungdomsuddannelse med en høj kvotient, men at de altså absolut også skal ud og bruge en masse kræfter og en masse tid på andre projekter for at kvalificere sig til at komme ind på deres ønskeuddannelse.

Vi mener, det her vil bidrage til, at vi får vendt denne udvikling. Det håber vi i hvert fald, og vi håber også, at det måske vil medvirke til et mindsket frafald på de videregående uddannelser.

Søren Kolstrup (EL):

Med dette lovforslag vedtager man en ret fundamental ændring af den gældende lovgivning. Vi synes, det er ganske utroligt, at et så vigtigt forhold nu bankes igennem på 2 uger, uden at der har været en ordentlig debat ude på universiteterne og blandt de ansatte og studerende. Enhedslisten finder det dybt bekymrende, at en sådan lov hastes igennem.

Finansministeriets regnedrenge har jo med begejstring peget på Holland som et mønster-eksempel. Her bliver de unge banket igennem

uddannelsessystemet og er ca. 4 år yngre i snit end danske unge, når de er færdige. Men det er også interessant, at sandheden om Holland jo er, at de unge ikke har mulighed for personlig udvikling og refleksion, og at de hænger fast i en uddannelse, de egentlig ikke bryder sig om, fordi der ikke er råd til at skifte, kan man se i Jyllands-Posten i denne uge. Også det hollandske erhvervsliv er træt af de ustabile, uvidende og umodne unge, der alt for ofte kommer ud af det hollandske uddannelsessystem.

Nu oprettes der så indslusningsår, så unge kan snuse til de forskellige uddannelser, inden de beslutter sig, og der oprettes udslusningsår efter uddannelsen. Vi synes, det er interessant, at det hollandske eksempel, som har været sådan et lysende eksempel for den danske administration, er ubrugeligt. Det giver kun pæne tal på budgettet. Det synes jeg vi skal have i baghovedet, når vi diskuterer hele fordelingen mellem kvote I og II.

Den nuværende fordeling mellem folk, der kommer ind på karaktersnit, og folk, der kommer gennem kvote II på andre kvalifikationer end blot karakterer, har jo udviklet sig gennem de krav, uddannelserne selv har stillet. De krav, som uddannelserne selv har fundet relevante, har altså reguleret fordelingen. Kunne det være, fordi uddannelserne selv mener, der er brug for andre kvalifikationer end karaktererne? Og burde vi så ikke eventuelt respektere det?

I bemærkningerne til lovforslaget nævner man, at der er store forskelle mellem forskellige uddannelser, og hvordan man optages på dem. Det har været fremme tidligere i debatten, at specielt de mellemlange videregående uddannelser – pædagoger, lærere osv. – optager mange med andre kvalifikationer. Naturligt nok, for disse uddannelser handler meget om at arbejde med mennesker, børn og unge. Her kan ingen karakterer bruges som bevis for ens kvalifikationer, mens man kan blive en god pædagog uden at have specielt høje karakterer.

Nu vil ministeren måske tvinge disse uddannelser til at ændre optagelseskrav. Har man nogen som helst overvejelser om, hvad det vil betyde for de mennesker, der optages? Vil det blive andre mennesker? Vil de have andre kvalifikationer? Det kunne være interessant at høre, hvilke uddannelsespolitiske overvejelser den fungerende undervisningsminister har gjort sig.

Vi ved i øvrigt – det er dokumenteret gennem Danmarks Statistik – at den sociale arv stadig væk fastholdes, også på de gymnasiale